

საქმე #-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

07 მაისი, 2019 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო,
ბო,

წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის
მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ი-----,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - თ----- - დაბადებული 1-----

----- რეგისტრირებული: თ-----

ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----

ადვოკატი - ლ-----

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი (ორი ეპიზოდი) – ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

დაახლოებით ორი წელია თ----- და ნ----- იმყოფებიან არარეგისტრირებულ ქორწინებაში, რა დროსაც შეეძინათ საერთო შვილი. 2019 წლის 12 მარტს, თ----- საცხოვრებელ სახლში,

დაახლოებით 23:00 საათზე, თ-----, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, რამდენჯერმე ჩაარტყა ხელი მის მეუღლეს, ნ-----ს სახისა და ტანის მიდამოში, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2019 წლის 13 მარტს, თ----- საცხოვრებელ სახლში, დაახლოებით 10:30 საათზე, თ-----, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, ხელი ჩაარტყა მის მეუღლეს, სახის მიდამოში, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა თ-----ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის ორივე ეპიზოდთან მიმართებით.

დაზარალებულ ნ----- ჩვენებით, 2019 წლის 12 მარტს მეუღლესთან, თ----- იკამათა იმის გამო, რომ თ----- აპირებდა მისი კუთვნილი მობილური ტელეფონის დალომბარდებას. კამათის დროს თ----- დაარტყა სახის არეში, ხოლო შემდეგ დააპირა სახლიდან წასვლა. ვინაიდან არ უნდოდა მეუღლის სახლიდან წასვლა, ხელით იჭერდა, რა დროსაც თ----- კვლავ დაარტყა. რაც შეეხება 2019 წლის 13 მარტის ეპიზოდს, როდესაც თ----- დაბრუნდა სახლში, წინა დღეს მომხდარი ფაქტის გამო იყო მასზე გაბრაზებული და არ მისცა ბავშვის მოფერების უფლება, ამასთან, უთხრა ბევრი ცუდი სიტყვა. ვინაიდან მისმა საქციელმა გამოიწვია თ-----ს გაღიზიანება, სახის არეში დაარტყა ხელი და გაუსკდა ტუჩი. სისხლის დანახვაზე შეშინდა თ----- და თავად გამოიძახა სასწრაფო დახმარება, რასაც შემდეგ მოჰყვა პოლიცია. მეუღლის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია და სურს, რომ რაც შეიძლება მალე გაათავისუფლონ თ-----, რადგან აღნიშნული არის პირველი შემთხვევა და ამასთან, ის არის თბილი, მზრუნველი, მოსიყვარულე და ყურადღებიანი მამა.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე, გარდა ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებისა, საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

თ-----ს მიერ ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (ორი ეპიზოდი), უტყუარად დასტურდება როგორც სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული, ასევე სისხლის სამართლის საქმეში არსებული, პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი მტკიცებულებებით, მოწმეების: ნ-----

გამოკითვის ოქმებით, შემაკავებელი ორდერით, სამედიცინო ბარათით,

დაკავების ოქმით და სისხლის სამართლის საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით, რასაც ეთანხმება თავად ბრალდებული.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ თ----- ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ორი ეპიზოდი).

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განმტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულზე ზემოქმედებით, რათა ის განიმსჭვალოს მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

თ-----ს მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს ასევე ითვალისწინებს იმას, რომ თ----- აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, ჰყავს

მცირეწლოვანი შვილი და დ----- მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია.

ამდენად, სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ თ-----
--ს რესოციალიზაციისთვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე
ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, ბრალდებულის პიროვნების
გათვალისწინებით, სასჯელი უნდა დაენიშნოს სისხლის სამართლის კოდექსის
126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში,
დანაშაულთა ერთობლიობით, თავისუფლების აღკვეთის სახით, რაც ჩათვლილი
უნდა იქნას პირობით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის
საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით
და

და ა დ გ ი ნ ა:

თ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული
დანაშაულების ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით
(2019 წლის 12 მარტის ეპიზოდი) თავისუფლების აღკვეთა - 06 (ექვსი) თვის
ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით
(2019 წლის 13 მარტის ეპიზოდი) თავისუფლების აღკვეთა - 06 (ექვსი) თვის
ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის
საფუძველზე, დანიშნულთა ერთობლიობით, სასჯელთა შთანთქმის პრინციპის
გამოყენებით, თ----- სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს
თავისუფლების აღკვეთა - 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, 1
(ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ თ----- სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს
პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2----- და
დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის საფუძველზე,
მსჯავრდებულ თ----- დაეკისროს მოვალეობა - პრობაციის სამსახურის
ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 66-ე მუხლის შესაბამისად,
კონტროლი მის ყოფაქცევაზე და დახმარება დაევალოს პრობაციის სამსახურს
საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

სისხლის სამართლის საქმეზე დართული საგნები და ნივთები:

– სსიპ 112-დან გადმოგზავნილი შეტყობინება 1 (ერთი) ცალ დისკზე და
შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას გადაღებული ფოტომასალა 1 (ერთი)
ცალ დისკზე, შენახული იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სააპელაციო პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ნ.ელიეშვილი